

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **K. V.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Legionářská 797/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2011 č.j. KUOK 102298/2011, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12.9.2011 č.j. KUOK 102298/2011 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Dagmar Beníkové, advokátky se sídlem v Olomouci, Legionářská 797/3.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2011 č.j. KUOK 102298/2011, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 9.5.2011 č.j. SMOL/050949/2011/OARMV/ER/Cho, jímž byly zamítnuty jako neodůvodněné námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 4.12.2010 byl potvrzen.

V žalobě žalobce namítl, že správní orgány obou stupňů nesprávně skutkově a právně vyhodnotily posuzovanou věc a nedostatečně se zabývaly hodnocením důkazů. Žalobce zdůraznil, že řízení o námitkách je řízením sankčním a uplatňují se v něm všechny principy správního trestání. V této souvislosti poukázal především na ust. § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), podle něhož je správní orgán mj. povinen zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Rovněž žalobce poukázal na ust. § 3 správního řádu, podle kterého je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky ust. § 2 správního řádu. Dále žalobce namítl, že správní orgány obou stupňů učinily zjištění rozporná s obsahem správního spisu. Žalovaný konstatoval, že pokutový blok zcela koresponduje s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení, i když tomu tak zjevně není, neboť úřední záznam obsahuje údaje, které nejsou součástí pokutového bloku. Pokutový blok neobsahuje údaj o tom, zda se žalobce vytýkaného jednání dopustil jako řidič motorového vozidla či jako cyklista. Žalobce navrhoval provedení důkazů ke svému tvrzení, že vytýkaného jednání se dopustil jako cyklista, avšak žádný ze správních orgánů tyto důkazy neprovedl. Žalobce poukázal na povinnost správního orgánu skutkově vymezit přestupek tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Žalobce se rovněž neztotožňuje s tvrzením žalovaného, že pokutový blok ze dne 9.3.2009 obsahuje všechny náležitosti po stránce formální. V této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č.j. 9 As 75/2010-49, který se otázkou náležitostí pokutového bloku podrobně zabýval. Žalovaný v rozporu s obsahem správního spisu dospěl k závěru, že pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. V další části žaloby žalobce v návaznosti na záznam jednoho bodu za přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích) namítl, že v řízení o námitkách je nutno aplikovat principy správního trestání včetně uplatnění zásady zákazu retroaktivity v neprospěch pachatele a princip vyjádřený explicitně v ust. § 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v platném znění (dále jen trestní zákoník), podle nichž se trestnost posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin spáchán a podle pozdějšího zákona se posuzuje tehdy, je-li to pro pachatele příznivější.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (pokutový blok ze dne 9.3.2009) neobsahuje žádný údaj, který by nevyplýval z odpovídajícího bloku na pokutu. Se skutečností, že blok neobsahuje údaj o tom, zda se žalobce přestupku dopustil jako řidič motorového vozidla nebo jako cyklista, se krajský úřad v napadeném rozhodnutí vypořádal s odkazem na další podklad svého rozhodnutí, a to úřední záznam Městské policie Bučovice ze dne 2.3.2011 č.j.

MP/60/2011, v němž jsou podrobně popsány okolnosti případu, z nichž plyne, že žalobce při přestupku řídil motorové vozidlo. Současně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na to, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení se zasílají příslušným správním orgánům tehdy, týkají-li se přestupků řidičů motorových vozidel a jinak jen v těch případech, kdy výše uložené pokuty přesahuje 1.000,- Kč [ust. § 128 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění (dále jen zákon o silničním provozu)]. V posuzované věci však pokuta činila pouze 500,- Kč. Kdyby se žalobce dopustil přestupku na jízdním kole, neměla by Městská police Bučovice důvod zastavovat a zasílat oznámení správnímu orgánu I. stupně. Proto nebylo nutné provádět důkazy, které žalobce účelově navrhl. Z úředně ověřené fotokopie bloku založené ve správním spise je zřejmé, že podpis strážníka, který přestupek řešil, je čitelný a blok obsahuje zřetelný otisk razítka Městské policie Bučovice. Náležitosti bloku na pokutu jsou upraveny ust. § 85 odst. 3 a 4 zákona o přestupcích a všechny zákonné náležitosti tento blok obsahuje. Dále žalovaný uvedl, že neví, v čem by mělo v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů případně spočívat porušení zákazu retroaktivity v neprospěch pachatele přestupku a porušení principu vyjádřeného v § 2 trestního zákoníku. Žalobce to v žalobě neuvádí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 26.10.2010 bylo žalobci sděleno dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidičů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomuto oznámení podal žalobce námitku a správní orgán I. stupně oznámením ze dne 10.11.2010 zahájil řízení o námitkách proti záznamu bodů. Ve vyjádření ze dne 28.12.2010 žalobce uvedl, že námitky vznáší proti přestupku ze dne 9.3.2009 a přestupku ze dne 20.10.2009. Pokud jde o první z nich, uvedeného dne čerpal dovolenou a vypravil se s manželkou na výlet na kolech. Je pravdou, že v obci Bučovice projížděl ulicí Slavkovská a žalobce jako řidič jízdního kola nerespektoval zákazovou dopravní značku B1 (zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech). Za tento přestupek mu byla uložena pokuta. Žalobce však tvrdí, že tohoto přestupku nedopustil jako řidič motorového vozidla ale jako cyklista. Dále uvedl, že z pokutového bloku nelze dovodit, že by se přestupku dopustil jako řidič motorového vozidla, které není v pokutovém bloku ani v oznámení Městské policie v Bučovicích žádným způsobem identifikováno. Žalobce navrhl provedení důkazu výsledkem své manželky. Dle kopie pokutového bloku byla pokuta uložena žalobci, a to za přestupek podle § 22 zákona o přestupcích ve výši 500,- Kč. Popis přestupkového jednání obsahuje tyto údaje: „Dne 9.3.2009 v době 10 hodin na ulici Slavkovská v Bučovicích nerespektoval dopr. zn. B1.“ Následuje datum 9.3.2009, podpis a jméno úřední osoby, kulaté razítko městské policie a podpis žalobce. Dle oznámení Městské policie Bučovice o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 9.3.2009 adresovaného správnímu orgánu I. stupně byla žalobci dne 9.3.2009 uložena pokuta za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, kterého se dopustil tím, že porušil ust. § 4c zákona

o silničním provozu. Uvedeného dne v 10 hodin v Bučovicích na ulici Slavkovské nerespektoval dopravní značení B1. Pokuta byla uložena ve výši 500,- Kč. Dle úředního záznamu Městské policie Bučovice ze dne 2.3.2011 hlídka městské policie ve složení stržm. M. Č. a stržm. S. P. dne 9.3.2009 prováděla kontrolní činnost zaměřenou na dodržování dopravní značky B1 během uzavírky silnice I/50. Hlídka zastavila osobní vozidlo, které porušilo ustanovení dopravní značky B1 a sdělila řidiči porušení ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu s tím, že naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona. Žalobci byla uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč. Ten s pokutou na místě souhlasil, což stvrdil svým podpisem. Došlo k opomenutí zapsat registrační číslo osobního vozidla. Úřední záznam podepsali oba členové hlídky městské policie. Rozhodnutím ze dne 9.5.2011 č.j. SMOL/050949/2011/ OARMV/ER/Cho byly námitky žalobce zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 4.10.2010 byl potvrzen. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež se svým obsahem vztahuje právě k přestupku ze dne 9.3.2009. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

Podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmenky a) až k), poruší zvláštní právní předpis.

Ve stěžejní žalobní námitce žalobce tvrdil, že pokutový blok vztahující se k přestupku, jehož se měl dopustit dne 9.3.2009 není způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Krajský soud se s tímto názorem žalobce ztotožňuje a uvedený žalobní bod považuje za důvodný. V uvedeném pokutovém bloku především není specifikována konkrétní skutková podstata přestupku, když je uvedeno pouze, že pokuta byla uložena za „přestupek podle § 22 zákona č. 200/1990 Sb.“. Ust. § 22 zákona o přestupcích však obsahuje (ve znění platném do 31.7.2011) celkem 12 odstavců, přičemž skutkové podstaty jednotlivých přestupků jsou vymezeny v prvních třech odstavcích, které jsou dále systematicky členěny. Tvrzení, že se žalobce dopustil přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích se objevuje až v oznámení o spáchání přestupku, které provedla Městská policie Bučovice a adresovala je správnímu orgánu I. stupně téhož dne. Současně je v tomto oznámení upřesněno, že přestupku se žalobce dopustil porušením ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Ani tato skutečnost však není totožná s údaji uvedenými v pokutovém bloku, kde je popis přestupkového jednání označen jako nerespektování dopravní značky B1. Z pokutového bloku také žádným způsobem nevyplyvá, že se žalobce vytýkaného jednání dopustil jako řidič motorového vozidla. Skutková podstata vymezená ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích totiž zní „*Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmenky a) až k), poruší zvláštní právní předpis.*“ Přestupce je tedy v citovaném ustanovení vymezen poměrně široce jako účastník provozu v pozemních komunikacích, přičemž z logiky věci vyplývá, že účastníkem provozu nebude pouze řidič motorového vozidla. Obdobně vyznívá také ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, které stanovené povinnosti adresuje rovněž účastníkům silničního provozu

obecně. Nutno zdůraznit, že správní orgány v řízení o námitkách nejsou příslušny k přezkoumávání správnosti rozhodnutí o přestupku po skutkové ani právní stránce a nejsou příslušny ani k přezkoumání toho, zda a jakým způsobem se přestupek stal. Na tomto závěru setrvává i konstantní soudní judikatura, která zdůrazňuje, že není možné, aby v řízení o námitkách správní orgán domýšlel do rozhodnutí o přestupku něco, co tam není, případně překlenoval nesrozumitelnost rozhodnutí o přestupku, byť i jinak procesně řádně provedeným dokazováním (srov. např. rozsudek NSS ze dne 13.10.2010 č.j. 1 As 16/2010-105). Za pochybení žalovaného považuje krajský soud také to, že za podklad pro provedení záznamu do registru řidičů považuje oznámení o přestupku. K povaze tohoto oznámení se rovněž vyjadřovaly soudy rozhodující ve správním soudnictví opakovaně (např. rozsudek NSS ze dne 24.8.2010 č.j. 5 As 39/2009-76, publikovaný ve Sb.NSS pod č. 2145/2010), přičemž dovodily, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu) poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku, prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Oznámení samo o sobě nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Krajský soud v posuzované věci neshledal žádné právní ani skutkové důvody, pro které by se od těchto závěrů odchýlil. Na základě uvedeného lze shrnout, že oznámení o přestupku zaslané správnímu orgánu podle ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je listinou, která je v případě námitek zcela nezpůsobilým podkladem pro verifikaci správnosti záznamu v registru řidičů. Jediným podkladem, který je pro verifikaci správnosti zápisu způsobilý je příslušné rozhodnutí o přestupku, tj. v posuzované věci pokutový blok, z něhož musejí být patrný údaje odůvodňující zápis do registru řidičů. V posuzovaném případě pokutový blok neobsahuje pro zápis do registru řidičů dostatek informací, když odkazuje pouze na ust. § 22 zákona o přestupcích a popisuje skutek jako nerespektování dopravní značky B1. Z obsahu pokutového bloku tak není patrné vymezení konkrétní skutkové podstaty přestupku ani konkrétní postavení přestupce jako účastníka silničního provozu. Na základě shora uvedeného krajský soud uzavírá, že předmětný pokutový blok, jenž nevymezuje konkrétní skutkovou podstatu přestupku ani neurčuje, zda se žalobce dopustil přestupku jako řidič motorového vozidla či jako jiný účastník silničního provozu, je zcela nezpůsobilým podkladem pro provedení zápisu do registru řidičů. Na podkladě tohoto posuzovaného pokutového bloku nelze žádné body do registru řidičů zaznamenat.

Část žaloby, v níž je namítáno porušení zásady zákazu retroaktivity v neprospěch pachatele v rámci správního trestání, považuje krajský soud shodně jako žalovaný za nesrozumitelnou, a proto se jejím obsahem nemohl zabývat.

Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (ust. § 78 odst. 1 s.ř.s.) a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšnému žalobci vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, tj. celkem 4.800,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupeného byly dále zvýšeny o částku, kterou je právní zástupkyně povinna zaplatit podle zvláštního předpisu (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Celkově tedy náklady právního zastoupení činí částku 5.808,- Kč. Celkové náklady řízení pak činí částku 7.808,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 154 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 6. června 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu